

Bemærkninger til lovforslaget

Ved lov nr. 588 af 29. november 1978 for Grønland om kommunal udligning i 1978 – Folke­tingstidende 1978–79, sp. 117, 560, 2597 og 2960; Tillæg A, sp. 289; Tillæg B, sp. 77; Tillæg C, sp. 105 – blev gennemført en skatteudligningsordning mellem kommunerne i Grønland med virkning for 1978. Ordningen var begrænset til kun at gælde for 1978, da skatteområdet ifølge den af Kommissionen om hjemmestyre i Grønland foreslåede tidsplan efter hjemmestyrets nærmere bestemmelse skulle overgå til hjemmestyret senest den 1. januar 1980.

På sin konstituerende samling i maj måned 1979 vedtog Grønlands landsting, at overtagelsen af skatteområdet først skulle ske pr. 1. januar 1980. Skatteudligningsordningen mellem de grønlandske kommuner må derfor også for 1979 gennemføres af rigsmyndighederne.

Den foreslåede udligningsordning for 1979 er udformet på ganske samme måde som ordningen for 1978. Ordningen bygger på følgende principper:

1. Grundlag.

Udligningen foretages på grundlag af slutligningen vedrørende 1977, hvoraf resultatet forelå i foråret 1979. For Umanak kommunes vedkommende er dog bortset fra indtægter hidrørende fra udbytteskat fra mineselskabet Greenex, idet disse indtægter tilfalder landskassen. Slutligningen er foretaget af kommunerne.

2. Tilskudsberettigede og bidragydende kommuner.

Kommuner, hvis indkomstskatteprovenu pr. indbygger beregnet ved anvendelse af den gennemsnitlige beskatningsprocent i samtlige kommuner i Grønland (reguleret indkomstskatteprovenu) er mindre end 90 pct. af det gennemsnitlige faktiske indkomstskatteprovenu pr. indbygger i samtlige kommuner, modtager et udligningstilskud fra kommuner, hvis regulerede indkomstskatteprovenu pr. indbygger overstiger 120 pct. af dette gennemsnit.

3. Anvendte folketal.

Til grund for udligningen lægges kommunernes samlede folketal, der også anvendes ved fordelingen mellem kommunerne af indførselsafgiftsindtægterne og tilskuddene efter objektive kriterier.

4. Beregning af udligningstilskud.

Udligningstilskuddet til en kommune udgør forskellen mellem det samlede indkomstskatteprovenu, kommunen ville have haft, såfremt provenuet pr. indbygger havde svaret til 90 pct. af det gennemsnitlige faktiske indkomstskatteprovenu pr. indbygger i samtlige kommuner, og det samlede indkomstskatteprovenu beregnet på basis af det regulerede indkomstskatteprovenu pr. indbygger.

5. Beregning af udligningsbidrag.

Kommuner, hvis indkomstskatteprovenu pr. indbygger overstiger 200 pct. af det gennemsnitlige faktiske indkomstskatteprovenu pr. indbygger i samtlige kommuner, bidrager forlods af deres samlede indkomstskatteprovenu med et så stort beløb til finansiering af de samlede udligningstilskud, at deres indkomstskatteprovenu pr. indbygger nedbringes til 200 pct. af det gennemsnitlige.

Den resterende del af de samlede udligningstilskud betales af kommuner, hvis regulerede indkomstskatteprovenu pr. indbygger overstiger 120 pct. af det gennemsnitlige faktiske indkomstskatteprovenu pr. indbygger i samtlige kommuner. Fordelingen mellem de pågældende kommuner sker ud fra forholdet mellem deres samlede indkomstskatteprovenuer med fradrag af forlods betalte bidrag.

Af bilagstabel 1 fremgår de enkelte kommuners samlede provenu pr. indbygger samt det regulerede provenu pr. indbygger i procent af det gennemsnitlige faktiske skatteprovenu. Bortset fra Ivigtut kommune, der har et fra de øvrige kommuner helt afvigende provenu pr. indbygger, ligger det regulerede skatteprovenu pr. indbygger mellem 24 pct. af det gennemsnitlige i Kangâtsiaq kommune og 181 pct. i Godthåb kommune.